

Tajné učení
Rozekrucianů
V roce 1886
experimentoval profesor
Van Schrom z Neapole,
Itálie,
s bacily
asijské cholery,
a zkoumal totéž
pod svým vysokovýkonným
mikroskopem.
Byl přitahován
formací
dvojitých pyramid
bacilů ve tvaru
a obecném vzhledu
skutečných krystalů.
Tyto „živé krystaly“
projevovaly růst
a pohyb,
a zdály se být
živé a vědomé.
Z těchto experimentů
vyvodil
závěry,
že všechny bakterie
vytvářejí živé krystaly,
a jeho pokračující
experimenty se zdály
potvrzovat jeho tvrzení.
Tyto bakterie-krystaly
jsou složeny
z homogenní
albuminoidní hmoty,
která je zprvu bezbarvá
a bez struktury, a která
zdá se v určitém stadiu
jejich životní historie
ztrácí své životní kvality
a stává se
v podstatě
„mrtvými“ krystaly.
Tyto živoucí krystaly
se zdají být poháněny
nějakou vnitřní silou
podobnou vitální činnosti,
aby získaly geometrický tvar.
A zatímco disponují
těmito znaky základního
rostlinného života,

projevují také
charakteristické kvality
krystalu, viz.,
lom, inkluze,
absorpce,
a polarizace.
Novější bádání
odhalilo přítomnost
podobných žijících krystalů
ve výměšcích
živých organismů.
To, že je život
přítomen v rostlinách,
zřídka někdo
zpochybňuje,
ačkoliv se zde zdá být
touha popřít
vědomí
a inteligentní činnost
u rostlin ze strany
ortodoxních vědců.
Ale pokročilejší
pracovníci z řad
moderní vědy
neváhají
pozitivně hájit
přítomnost vědomé
inteligentní aktivity
v rostlinném životě,
a rázně podporují
svá tvrzení logickými
argumenty podpořenými
nepopíratelnými fakty
nasbíranými v jejich
laboratorních experimentech.
Tito vědci jsou přesvědčeni,
že přítomnost
jevu výživy,
reprodukce,
a fyzické
a chemické změny
následkem adaptace
je důkazem
přítomnosti
vitální inteligence
uvnitř organismu,
ve kterém se zmíněné
projevuje.
Profesor Bieser říká:
„Adaptace, ostatně,

je nejlepším důkazem
přítomnosti
inteligence či života
ve formách
či jednotkách hmoty.
Adaptace, také zvaná
fyziologická adaptace,
ale nejlépe nazývaná
psychologická adaptace,
je tou zbraní,
pomocí které živý
organismus bojuje
proti ničivým silám
podmínek přírody.
Ve všech svých formách
je adaptace více či méně
úspěšnou spoluprací
živých organismů
se zákonem přírody -
není to nedbání
přírodních zákonů.
Při braní adaptace jako
našeho kritéria, kterým
je určována
přítomnost života,
pro nás není obtížné
vyřešit otázku
přítomnosti života.
Ty nejlepší
automatické stroje
nemají život, neboť se
nemohou samy adaptovat
ani v nejmenším
na měnící se okolní
podmínky a tak se zachránit
od anihilace,
když to bude nezbytné,
provedením jednoduchých
inteligentních činů.“
Ve svých úvahách
v otázce
přítomnosti
vědomí v království
rostlinného života
pisatelé dělí
projevy inteligence
do třech kategorií,
jmenovitě:
Trofóza, či jednání
týkající se výživy;

Neuróza, či jednání týkající se nervového systému; a Psychóza, nebo jednání vztahující se k myšlenkovým procesům. Projev trofózy, nebo jednání týkajícího se výživy, je zjevný dokonce i v případě nejnižších forem rostlinného života. Dokonce i ta nejnižší rostlinná buňka si bere výživu a nahrazuje odpadní produkty svého systému čerstvým materiálem vzatým do systému. Tyto činnosti vyžadují velmi prostý nervový systém, často prakticky vůbec žádný nervový systém. Avšak, nehledě k tomu, v každém aktu výživy se projevuje nejenom přítomnost života, ale také vědomá činnost určitého stupně. Dokonce i ty nejnižší formy rostlin jsou dokonale schopny rozlišovat mezi výživnými a nevýživnými částicemi hmoty. Většina rostlin nedisponuje nervovým systémem, zatím alespoň žádným, který by věda odhalila, avšak, nehledě na to, projevují charakteristické trofózy odpovídající v míře jejich potřebám, ale zřídka překračující tyto potřeby. Jiné rostliny mají však srovnatelně

vysoce vyvinutý nervový systém, či něco, co mu odpovídá, a projevují neurózy, či jednání vztahující se k nervovému systému, poměrně vysokého stupně. To je skutečností pro „vnímavé rostliny,“ a určité ostatní rostliny vysokého vývoje v tomto směru. Některé z orchidejí a pár dalších rostlin projevují neurózy jasně poukazující na přítomnost vědomí a stupeň inteligentní činnosti. Ještě výše ve škále nalezneme určité druhy rostlin projevující skutečnou psychózu, nebo jednání týkající se myšlenkových procesů, ačkoliv ten druhý případ je poměrně na nízké úrovni ve srovnání s procesy projevovanými vyššími formami zvířecího života. S touto třídou projevování není průměrný student příliš dobře obeznámen, a proto bylo považováno za vhodné nasměrovat vaši pozornost v následujících stránkách k těmto fascinujícím fenoménům rostlinného života. Myslíme si, že pečlivé zvážení faktů, které budou nyní prezentovány studentovi, jej přivede

k jasnému uvědomění přítomnosti skutečné vědomé činnosti v království rostlin, a způsobí, že přijme tvrzení znamenité autority, profesora Biesera, který řekl: „Zatímco věříme, že inteligence člověka, zvířat a rostlin je v podstatě stejného druhu, víme, že se enormně liší v míře a formě. Dokonce i mezi lidmi se stupeň inteligence liší, ale to je dáno jen tím, že někteří jednotlivci od přírody vidí své potřeby trochu jasněji než druzí a žijí za příznivějších okolností - to je vše!“ Dr. J.E. Taylor, autorita na téma rostlinné psychologie, uvádí: „Snad jediným důvodem, proč je rostlinám obyčejně odpíráno vědomí a inteligence, je protože ve struktuře dokonce i těch nejvyvinutějších druhů nenacházíme specializovanou nervovou trasu, po které by mohly vzruchy putovat, nebo kde mohou být registrovány jak je tomu v případě ganglie a mozků vyšších zvířat. Ale měli bychom mít na paměti, že žádná stvoření z pod-království prvoků (nejnižší z velkých tříd zvířecího království)

nedisponují nervovými strukturami, zatímco mnohé další z výše organizovaných zvířecích pod-království, láčkovci, nemají ani stopu, a zbytek jen chabé rozvinutí. Přesto těmto nízko uspořádaným zvířatům neodpíráme mdlé a rozptýlené vědomí, nebo dokonce možnost, že jejich struktury mohou být natolik měněny, že mohou profitovat zkušeností a tak rozvíjet nahromaděnou zkušenost jejich druhu, kterou nazýváme „instinkt.“ Darwin, hovoříc o úžasné vnímavosti špičky kořenů rostlin, uvádí: „Stěží je přehnané říci, že špička kořenu tak nadaná, a mající schopnost směřovat pohyby hraničních částí, jedná jako mozek jednoho z nižších zvířat; mozek umístěný v předním konci těla, registrující vjemy ze smyslových orgánů a určující základní pohyby.“ Profesor Cope uvádí: „Rozumíme, jak parasitismem či jinými prostředky získávání obživy bez námahy by se stalo osvojení nových a šikovných pohybů nepotřebným, a vědomí samotné by bylo zřídka podníceno.

Nepřetržitý odpočinek by byl následován podvědomím a později bezvědomím. Taková se zdá být historie celého rostlinného království.“ Dr. J. C. Arthur ve své zajímavé práci s názvem „Důvtip a moralita rostlin,“ uvádí: „Snažil jsem se ukázat, že všechny organismy, dokonce i po ty nejjednodušší, ať zvířata či rostliny, ze samotné povahy života a zápasu o jeho zachování, musí být nadány vědomým cítěním, kdy požitek a bolest jsou jeho nejprostším vyjádřením. Na Jávě mi bylo řečeno, že když někdo jde skrze spleť vnímavých rostlin, spustí se dolů svým odmítavým způsobem po metry na obou stranách, jako kdyby byly náhle probuzeny k životu, jenom aby byly nějakou neviděnou silou opět proměněny ve větev bez života. Nic nemůže být patrnějšího, než libosti a nelibosti rostlin. Lidské bytosti mohou stěží vyjádřit tytéž pocity rozhodněji. Mezi rostlinami je dokonce snad i „spolustolování,“ které vede ke sklonu druhů růst pohromadě. Spousty běžných rostlin provádějí akce,

kteřé kdyby byly vykonány lidmi, byly by ihned řazeny do kategorie dobrého a špatného. Stěží je zde ctnost či hanebnost, která nemá svůj protějšek v chování rostlinného království. Co se v tomto ohledu týká chování, je zde malý rozdíl mezi nižšími zvířaty a rostlinami.“ Jeden z nejzákladnějších projevů vědomí a vědomého chování v rostlinném životě je to, co bylo zváno „mysl gravitace,“ či mysl, kterým rostlina rozpoznává směr růstu „vzhůru a dolů.“ Vzkličující semínko vždy vysílá své kořeny dolů, nehledě na to, jak je umístěno v zemi. To nelze považovat jako důsledek pouhé gravitace, neboť výhonky se pohybují vzhůru od centra gravitace stejně přesně, jako se kořeny pohybují dolů směrem k ní. Experimenty prokázaly, že tento „mysl směru“ je stejně skutečným smyslem jako kterýkoliv ze zvláštních smyslů nízkých forem zvířecího života. Byl vyzkoušen experiment pokusu o otočení klíčícího semene,

výsledkem bylo, že za
přibližně jeden den
se kořeny opět otáčely
dolů
a klíčky
směřovaly vzhůru.
Francouzský botanik
jménem Duhamel
jednou umístil fazole
do válce
naplněného vlhkou hlínou.
Poté, co začaly
klíčit,
nahnul válec trochu
k jedné straně.
Další den jej natočil
trochu víc
ve stejném směru.
Každý den jej natáčel,
dokud nakonec
neopsal několik
celých kruhů.
Pak vytáhnul rostlinu
a když setřásl
ulpělou hlínu,
zjistil že kořeny
a klíčky fazolí
opsaly kruhy -
dvě perfektně
tvarované spirály,
jedna z malých kořínků
a ta druhá
z malých klíčků.
Kořeny ve své
neustálé snaze
pohybovat se dolů
vytvořily dokonalou spirálu,
zatímco klíčky
ve své neustálé snaze
vyrazit vzhůru
opsaly další
dokonalou spirálu.
Žádná míra úsilí
nepřinutí kořínky rostliny
růst vzhůru,
či její klíčky
růst dolů.
Každý kořínek a klíček
má svůj vlastní
„mysl směru“

na který věrně
a neměně reaguje.
Stejným způsobem
a z podobné příčiny
se úponky
popínavých rostlin
pravidelně tisknou
k blízké opoře
a pokud jsou rozmotány,
vrátí se během
následující noci
ke staré opoře,
pokud je to možné.
Série snímků,
pečlivě připravených
a pořízených za dlouhé
období, ukazují že
pohyby těchto úponků
jsou podobné
pohybům
končetin zvířat -
např. hmatadlům
a chapadlům chobotnice.
Nejenom že mají kořeny
rostlin obecný
„mysl směru“
který způsobuje,
že rostou dolů
navzdory všem pokusům
jim v tom zabránit,
ale mají také
„mysl vlhkosti,“
který působí, že vyhledávají
směr vody.
Mnohé rostliny také
otáčí své lístky a květy
ke světlu, nehledě na to,
jak často jsou obráceny
opačným směrem.
Brambory v temných
prostorách vyšlou
své výhonky
dvacet či třicet stop
ve směru světla,
které se ukazuje
skrze malou
díрку ve zdi.
Podobně rostliny disponují
„chuťovým smyslem,“
v některých případech

do velmi vysoké míry.
Pomocí tohoto smyslu
jsou schopny zachytit
různé látky
a vybrat
takové z nich,
které jsou vhodné
pro jejich výživu.
Jsou schopny
rozlišit mezi
chudou a bohatou půdou,
a také mezi
různými chemikáliemi
odlišných výživových
hodnot. Vždy směřují
své kořeny
k nejlepšímu
zdroji potravy,
a také k vlhkosti.
Nejenom že se kořeny
rostlin pohybují
ve směru vody,
ale byly jmenovány
i případy, ve kterých se
listy rostlin
skloní
v průběhu noci
a ponoří se
do několika centimetrů
vzdálené nádoby s vodou.